

Kako sam iznevjerio nacionalne interese

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2009/11/3 19:50:18

Eto, nije prošao ni jedan cijeli dan od sinošnjeg glasanja u Saboru kojim je Jadranka Kosor dobila suglasnost za potpis sporazuma o arbitraži sa Slovenijom a veæ smo „mi koji smo glasali protiv, proglašeni nacionalnim izdajicama. To ènije, optuženi smo da smo iznevjerili nacionalne interese. Tako barem piše Mladen Pleše u „Jutarnjem“.

Što nam Pleše stavlja na teret?

Iznevjerili smo nacionalne interese, stranaèke probitke nismo podredili nacionalnim interesima , nismo razumijeli da bez popuštanja i kompromisa nema dogovora, nismo razumijeli da se sporazum primjenjuje tek NAKON ulaska Hrvatske u EU, iskazali smo apriori sumnju da æe arbitri arbitrirati protiv Hrvatske i zamjera nam neshvatljivo nepovjerenje prema organizaciji u koju želimo uæi.

S obziroma da nas devetoricu (a ne osmoricu, kako je službeno objavljeno) koji smo glasali protiv kao i onih 45 suzdražanih ne spaja zajednièka organizacija – stranka, s obzirom da nismo imali prethodni dogovor o naèinu glasanja i ono najvažnije, razlozi ili argumenti protivljena sporazumu su nam razlièiti, na ove besmislene optužbe odgovaram samo u svoje ime.

Koje smo to nacionalne interese iznevjerili? Zar je JEDINI nacionalni interes Hrvatske uæi u EU? Tko je taj jedini interes definirao? U èije ime? Ovim sporazumom Sabor dio svojih suverenih ovlasti izvedenih iz Ustava prenosi na međunarodnu oraganizaciju i prije ulaska u EU. Zar to u suverenoj državi nije pitanje za odluèivanje na referendumu?

Ako æe Arbitražni sud odluèivati o UTVRĐIVANJU granica a između Slovenije i Hrvatske znaèi li to da granica ne postoji? Da je Badinterova komisija pogriješila? Ili granica postoji a spor je u toènoj lokaciji graniène crte? Radimo li ovim pristankom na Arbitražni ad hoc sud umjesto na međunarodna sudišta u Haagu ili Hamburgu presedan kojega æe sutra koristiti Srbija, Crna Gora i Bosna i Hercegovina s kojima također imamo spor o toènim lokacijama graniènih crta? Da li je nacionalni interes da u svim tim sporovima pristajemo na arbitriranje ad hoc sudova ili je ipak nacionalni interes, s pozivom na međunarodno pravo da te sporove rješavaju redovni sudovi u Haagu i Hamburgu? Pleše me dalje pouèava da je dogovor moguæ samo popuštanjem i kompromisom. U èemu je Slovenija popustila? Èega se ona odrekla? Da nas više neæe ucjenivati u postupku pregovora o ulasku u EU !? Ali ne i u postupku ratifikacije pristupnog ugovora Hrvatske u EU !

I poptuno KRIVO piše da se sporazum primjenjuje tek ulaskom Hrvatske u EU. Ne, sporazum predviđa da svi procesni rokovi teku od dana potpisa Ugovora o pristupanju RH u EU. Nakon toga ide postupak ratifikacije Ugovora u svih 27 èlanica. A to može trajati toliko dugo koliko æe Slovenija htjeti.

Zamjera nam se i sumnja u moguæe arbitre. A tko su oni? Ima li Hrvatska utjecaj na sastavljanje liste moguæih arbitara? NE! Mi smo suverena država i bez sumnje moramo vjerovati arbitrima za koje ne znamo tko su, poruèuje Pleše. Slijepo vjerovanje jedan je od naèina kako Hrvatska mora u EU?

A ja pak sumnjam u one koji su nas prisilili na odricanje od ZERP-a a istovremeno proglašavaju svoje iskljuèive gospodarske pojase u moru. U one koji koji su dozvolili ucjenu Slovenije prema Hrvatskoj. U one koji pojedinicima èlanicama daju izuzetke (Irska, Èeška) a od nas traže slijepo

vjerovanje.

U cijeloj raspravi dominirao je taj prokleti morski dimnjak koji bi Sloveniju vodio ka međunarodni vodama u Jadranu. I naravno da se zaboravilo i na kopnenu granicu. A najduža sporna crta kopnene granice je u mom Međimurju. Veæ sam objavio karte spornih crta.

<http://www.lesar.info/modules/news/article.php?storyid=291>

<http://www.lesar.info/modules/news/article.php?storyid=292>

Od mene se traži da slijepo vjerujem nekome za koga ne znam tko je, da æe biti pravedan i suditi samo po međunarodnom pravu. (Nakon prog svjetskog rata jedna međunarodna komisija boravila je u Međimurju nekoliko mjeseci. Oni su odlučivali jeli Međimurje dio Hrvatske ili Mađarske. Tada nas je spasio Dr. Ivan Novak i naša narodna pjesma. Od onda nikome ne vjerujemo na slijepo.) Zašto je prijedlog odluke koji je iz Vlade došao u Sabor bio tako šlapavo pripremljen da je Vladimir Šeks kasno popodne morao pisati novu odluku? (To je ono što je Jadranka Kosor nazvala „amndmanom klubova vladajuæe koalicije“- ako ste gledali prijenos sjednice) Toliko šlampav da u sebi nije sadržavo èak ni ustavnu ovlast Sabora da o odluci odlučuje. Zašto je premijerka prošli tjedan u èetvrtak pokušala brzopoteznim ratom dobiti suglasnost Sabora? Podsjeæam: u èetvrtak u 18 sati bili su pozvani stranaèki lideri da daju zeleno svjetlo, u 20 sati trebala je biti izvanredna sjednica Vlade a Sabor je po tom planu veæ u petak trebao dati suglasnost za potpis. Tako se brane nacionalni interesi, zar ne gospodine Pleše?

I na kraju, zašto pravo na zaštitu nacionalnih interesa ima samo partitokracija a ne i demokracija? Zašto se smatra da samo plitièke stranke znaju definirati i štititi nacionalne interese? A gdje su tu građani? Mislim, gdje je tu referendum? A da, promjeniti æemo i Ustav tako da æe i o ulasku Hrvatske u EU moæi odlučiti manjina, ne veèina.

Sada sam shvatio da sam nacionalne interese iznevjerio i kada sam glasao protiv ulaska u NATO bez referenduma, da nacionalne interese ugrožavam i s zahtjevom da se o ustavnim promjenama raspiše referendum, da æu vjerojatno nacionalne interese opet ugroziti u postupku potvrđivanja ovog sporazuma a nakon što ga Kosor i Pahor potpišu. Ja sam oèito osuđen na iznevjeravanje nacionalnih interesa.

PS.

Kada sam tokom prijepodnevene rasprave premijerku upitao na temelju kojeg prvanog akta od Sabora traži prethodnu suglasnost za potpis ovog sporazuma, spremno se pozvala na toèku 11. Deklaracije o stanju meðu-državnih odnosa Republike Hrvatske i Republike Slovenije koji je Sabor donio 1999. Godine (objavljena u „Narodnim novinama broj 32 iste godine).No, ostaje enigma (*) zašto je u podnesku koji je uputila Saboru, a kojim je tražila suglasnost, gospođa Kosor zaboravila navesti tu Deklaraciju. Priznajem da za tu deklaraciju nikada nisam èuo ali sam je zahvaljujuæi pomoæi INFODOK služeba Sabora dobio u roku od pet minuta. I ona doista obvezuje Vladu da prije potpisa zatraži suglasnost Sabora. Ali je kvaka u tome što se ta obveza odnosi na ugovor o utvrđivanju graniènih crta na moru i kopnu a ne na ugovor ili sporazum o arbitraži. No, pozivom na ovu odredbu Deklaracije, svjesno ili ne gospođa Kosor dala je mišljenje Vlade da i ovaj sporazum ima znaèaj ugovora o utvrđivanju granice a to pak znaæi da za njegovu potvrdu, koja tek slijedi nakon potpisa, treba dvotreèinska veèina(102) u Saboru. To je potvrdio i predsjednik Sabora Luka Bebiæ èime je definitivno pala u vodu teza potpredsjednika Vladimira Šeksa da je dovoljna veèina od ukupnog broja zastupnika (77).

(*) Ovu enigmu riješio sam sluèajno. Prema vlastitom priznanju, ministar Jandrokoviæ èuo je na „Stojednici“ u nedjelju naveèer moju izjavu (zapravo sam na njihov zahtjev kratko preprièao svoj post) o nepostojanju pravne osnove prethodne suglasnosti Sabora Vladi za potpis sporazuma. I onda je oèigledno poèela groznièava potraga za bilo èime i uspjela se pronaæi ova Deklaracija.

Nisam valjda i ovime iznevjerio nacionalne interese?